

Kertész Eszter

Genezis

vannak mondatok
melyektől kivilágosodik
másoktól besötétül

és némelyiktől
a világ forgása sem
ugyanaz többé

ugye

lubickolhat-e
a halálraítélt?

mázsás magzataból
lehet-e pille?

felismerhetjük-e
kit sose láttunk?

folytatódhat-e
mit el sem kezdünk?

kaphat-e nevet
a meg nem szólított?

Anya

Mindent odaadtam,
üres héj vagyok,
kifosztva testem-lelkem.
Helyet cseréltünk?
Most burokba te vonsz,
mint fióka madár,
oly esendő vagyok.
Mégis táplállok:
mint korhadó fatörzs
új erdő koronáját.
Én fogyok, te nősz –
mégis, hogy létezem
eleven öröm jár át.

Szülők

Minden gyermekkel
megteremtetünk,
tanulunk nézni, járni,
néven nevezni
mind a dolgokat
és önmagunkat.
Minden gyermekkel
újrakezdjük.
És mindegyikkel
kiűzöttetünk.

Zümmögés

nem tudjuk, hol vagyunk
mint eszeveszett legyek
a reggeli templom terében
dongunk vadul cikázva
verődve ablaknak, fénynek
De ha felzúg az orgona
megülünk az oltár peremén
lennénk csipke, virág, viaszpecsét
része a csöndnek, a térnek

Bíra

Nem jog vagy törvény előtt –
egy szerető
vagy szeretetre éhes
szempár előtt
kell megállnom.
Szembenézniem.

Tiéd

mióta bóklászom e fényverte úton
hol összetörhetünk szikláidon
a halált megszokni nem és nem tudom

csak azt tudom, a szikla mind tiéd
tiéd e gyilkos, gyönyörű vidék
s ha ránk szakad is, tied fenn az ég

Holtpont

Úgy éltem túl, hogy
belehaltam. A porból
épülök újjá.